

Redactioneel

door Eric Bontenbal en Heidi Timmerman

Dit is, tegen de traditie in, pas de tweede nieuwsbrief van het jaar terwijl het ook de kerst nieuwsbrief is. Wij waren zo enthousiast over de ansichtkaarten dat we besloten om een nieuwsbrief over te slaan en u in plaats daarvan een brief over onze kaartenactie te sturen. Deze keer dus weer veel nieuws uit Vijayawada en we zijn verheugd u te melden dat dat voornamelijk goed nieuws is. Successen die worden behaald en inmiddels gewoon beginnen te lijken, zoals de zes kinderen die, zoals Stella beschrijft, weer een weg naar huis hebben gevonden. Of het relatief nieuwe project 'Chinnari' waar Joanne als vrijwilligster werkt. En wat te denken van Chantamma, waar fr. Koshy in zijn kerstgroet over schrijft. Helaas is de werkelijkheid ook dat er opeens een enorme kostenpost is ontstaan door de overstroming van de Krishna rivier die heel Chiguru heeft blank gezet. In het nieuwe jaar zullen wij er in elk geval de schouders onder zetten om Navajeevan in zowel deze goede als slechte tijden zoveel mogelijk te ondersteunen.

Kerstgroet

door fr. Koshy

Beste Vrienden van Navajeevan,

Laat me jullie allemaal een prettig kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar 2010 wensen!

Terwijl ik achter mijn bureau zit om deze boodschap aan jullie te sturen, dwalen mijn gedachten af naar Chantamma, vroeger een werkend kind. Ze werd gered door Navajeevan om haar een kans te geven naar school te gaan. Ze kwam in 2002 op ons project voor meisjes, Sethu, zonder schoolervaring, maar ze maakte enorme sprongen in haar opleiding. Daardoor kon ze behoorlijk snel door naar een kostschool, gerund door maatschappelijk werk van de overheid voor meisjes in Vijayawada. We bleven haar de nodige ondersteuning geven. Ze deed haar examen (in de tiende klas) met een totaal van 547 punten van de 600. Een fantastische prestatie voor een meisje met zo'n achtergrond.

En dat was nog niet alles, ze kwalificeerde zich om toegelaten te worden tot een prestigieuze technische

universiteit, die een driedubbele IT opleiding aanbiedt. Terwijl veel kinderen van rijke en machtige families zich terneergeslagen terug moesten trekken, had Chantamma, die ooit kinderarbeid verrichtte, het gemaakt! Het resultaat van haar veerkracht, moed, sterke wilskracht en natuurlijk haar harde werken.

Chantamma is zeker een inspiratie voor alle kinderen aan de rand van de samenleving, die met hulp en een steun in de rug van mensen zoals u, de kans krijgen het te maken in het leven.

Ik durf te zeggen, dat dit kerstmis brengen is in het leven van deze kinderen die dat zo verdienen. Voor mij is het vieren van zo'n mooi feest als Kerstmis betekenisvol, als we anderen kunnen helpen om hun leven tot een feest te maken. Dat is precies, mijn lieve vrienden van Navajeevan, wat u doet.

Moge uw kerstmis er een zijn van ware vreugde dit jaar en alle andere jaren!

Hartelijke groeten, jullie toegewijde vriend,
Fr. Thomas Koshy

Een succesverhaal opgetekend

door P. Sujatha Varma, uit de krant 'the Hindu' van 12 november 2009

Chantamma verliet school in de derde klas. Ze werd door een functionaris van het Nationale kinderarbeid project (NCLP) gezien terwijl ze aan het werk was op het land. Vandaag volgt ze dankzij een non-gouvernementele organisatie (NGO) een IT opleiding in Nuzvid, Zuid-India.

VIJAYAWADA - Haar kleine gestalte geeft een verkeerde voorstelling van haar ambitie. Gezien haar lage sociaal economische achtergrond is wat ze vandaag de dag heeft bereikt een prestatie van formaat.

Bilugudi Chantamma herinnert zich levendig dat ze pas zes jaar oud was en het leven voor haar uit werken in de velden bestond om de magere inkomsten van haar vader aan te vullen, die een vijfkoppig gezin moest voeden.

Vandaag staat het meisje rechttop onder de grote

poorten van IIIT Nuzvid en is haar grote droom, een opleiding van haar keuze volgen, uitgekomen. In het eerste jaar van de zesjarige IT-opleiding, blijft Chantamma aan één stuk door ratelen over haar nieuwe leven op de campus.

Als dochter van een boerenknecht in het district

Krishna, moest Chantamma in de derde klas van school vanwege financiële verplichtingen. Ze begon te werken op het land, waar ze werd opgemerkt door functionarissen van het NCLP.

Het meisje werd overgedragen aan Navajeevan Bala Bhavan, een plaatselijke NGO die zich inzet voor de rehabilitatie van straat- en werkende kinderen. Ze werd ingeschreven in de zes maanden durende overbruggingscursus. Haar leraren zagen een vonk in

(vervolg krantenartikel)

haar naar aanleiding waarvan ze haar aanmoedigen hogere doelen te stellen. Door haar kracht en haar zelfdiscipline behaalde ze 448 punten in de zevende klas. In de tiende klas behoorde ze tot de beste groep van haar jaar in het district.

De educatie vleugel van Navajeevan Bala Bhavan zorgde op elke mogelijk manier voor voortdurende ondersteuning. Bijna 125 studenten die zijn aangesloten bij deze educatie vleugel van de organisatie volgen verschillende beroepsopleidingen aan verschillende instituten.

“De NGO zorgt niet alleen voor eten kleding en onderdak voor arme kinderen maar laat hen ook realiseren dat kinderen het recht hebben om te dromen en om hard te werken om ze uit te laten komen,” zegt Chantamma.

Over een paar jaar ziet Chantamma zichzelf als een software programmeur en een compassioneel mens dat arme kinderen helpt.

Belevissen van twee vrijwilligers bij Navajeevan!

door Hanneke van de Vranden

Momenteel zijn er twee Nederlandse vrijwilligers werkzaam in Vijayawada, India: Joanne en Stella. Joanne is werkzaam in Chinnari. Hieronder beschrijft zij wat dit project inhoudt en hoe zij het ervaart:

“In Chinnari worden meiden (maar ook een aantal jongens) in de leeftijd van ongeveer 7 tot 25 jaar opgevangen. Deze kinderen hebben te maken gehad met kinderarbeid, hebben ouders die niet voor ze kunnen zorgen etc.

Er is een klein schooltje waarin ze worden bijgespijkerd in verschillende vakken. De oudere meiden kunnen les krijgen in kleding maken, kleding beschilderen en decoreren.

Elke ochtend ga ik met de lerares mee de dorpen in, waar de meiden (en jongens) vandaan komen. We gaan dan bij verschillende gezinnen langs, om te kijken of er kinderen zijn die thuis zitten. Vaak werken ze voor hun ouders en gaan daarom niet naar school. Er wordt met de ouders en het kind gepraat en uitgelegd dat er gratis onderwijs geboden wordt. En dat onderwijs leidt tot een

goede baan. Helaas denken veel ouders en kinderen niet aan de toekomst. Ze hebben nu het geld nodig. ‘s Middags geef ik verschillende vakken op school, zoals Engels, rekenen, handvaardigheid en tekenen. Op school verblijven ook negen kinderen intern, met de lerares. Zij hebben hun ouders verloren. De kinderen zijn echt schatjes en hebben veel behoefte aan aandacht. Typisch Indiaas is dat als je iemand aardig vindt, je hem/haar in de wangen knijpt of in het gezicht aanraakt. Verder word je van top tot teen bekeken. De meisjes zien je graag met bindi, oorbellen, armbanden, neuspiercing, teenringen en enkelsieraden aan. Ik ben dan ook goed versierd de eerste dag dat ik er was. Ik ben de eerste vrijwilliger die intern komt helpen binnen het project, dus dat is wel een uitdaging!”

Stella is werkzaam bij de Shelter. De kinderen die net van de straat afkomen, verblijven er vier weken. Het doel is om hen te leren een dagritme op te bouwen, om te gaan met de dagelijkse hygiëne etc. Vervolgens wordt bekeken of terugkeer naar huis een optie is. Zo niet, dan wordt er binnen Navajeevan gezocht naar de beste plek. Hieronder een korte impressie van de belevissen van Stella:

“Op het project zitten twintig jongens, die tussen de tien en veertien zijn. De afgelopen weken zijn er al 6 jongens teruggekeerd naar huis. Dus dat is erg goed. Het project ligt aan de rand van de stad, op een erg mooie plek aan een rivier en tussen de palmbomen.

Ik ben de enige vrijwilliger. De eerste dagen moest ik erg wennen aan de jongens en aan het project. De meeste jongens spreken geen Engels en de leraren spreken de taal met een sterk accent. De jongens hebben vaak ruzie en lossen dit fysiek op. Het is te begrijpen, want op straat geldt het recht van de sterkste. Sociale vaardigheden moeten zij nog leren. In het begin voelde ik me wel wat eenzaam. Nu heb ik het erg naar mijn zin met de jongens. ‘s Ochtends geef ik meestal Engelse les en ‘s middags speel ik spelletjes of knutsel ik met ze. Het zijn jongens van 14, maar ze vinden tekenen nog steeds geweldig. Ze hebben waarschijnlijk nooit veel mogelijkheden gehad om creatief bezig te zijn. ‘s Avonds kijk ik meestal tv met ze of doe nog een spelletje en om 20:30 uur lig ik al in mijn bed. Om 6 uur ‘s ochtends hoor ik de jongens al weer rond springen en sta ik dus ook op.”

Father Koshy op bezoek

door Heidi Timmerman

Eind september was fr. Koshy wederom in Nederland. Hij kwam hier op uitnodiging van Stichting Kinderpostzegels, om mee te denken over het uit te stippelen beleid. Daarbij maakte hij van de gelegenheid gebruik om ook wat andere organisaties te bezoeken en oude vrienden en bekenden te ontmoeten! Zo begaven we ons door de vertraging van zijn vliegtuig meteen na aankomst rechtstreeks vanaf Schiphol naar Cordaid in Den Haag. Om het daaropvolgende weekend in een meer ontspannen sfeer in het Don Bosco huis in Amsterdam door te brengen, waar een feestelijk diner op het programma

stond en tal van oud-vrijwilligers voorbij kwamen. Na zijn week in Nederland reisde fr. Koshy door naar zijn andere bestemmingen en contacten in Europa.

Overstroming

door Heidi Timmerman

Begin oktober werden verschillende delen van de deelstaten Andhra Pradesh en Karnataka getroffen door plotselinge zware regenval in combinatie met een cycloon, wat voor veel ellende in de regio zorgde.

Zo ook bij Navajeevan; Chiguru (het straatkinderdorp met overbruggingscursus voor schoolgaande kinderen) en Manabadi (een overbruggingsschooltje voor werkende kinderen) liepen onder water en ook verscheidene dorpen waar Navajeevan zich voor de gemeenschap inzet werden door de hevige overstromingen verrast. Het water in onder andere de Krishnarivier steeg snel meters en trad met kracht buiten zijn oevers.

Gelukkig zijn de kinderen en stafleden op tijd geëvacueerd naar een ander projectonderdeel van Navajeevan in Vijayawada en daarna nogmaals

overgeplaatst omdat er door de overstroming in de stad een drinkwatertekort opspeelde. Nadat het zware weer was geweken en het waterniveau weer was gezakt is er tien dagen met man en macht gewerkt aan de schoonmaak en reparatie van de basisvoorzieningen in Chiguru. Daardoor hebben alle kinderen en stafleden inmiddels terug kunnen keren terwijl de verdere herstelwerkzaamheden nog gaande zijn.

Navajeevan hoopt over voldoende financiële middelen en vakmensen te kunnen beschikken zodat de projecten eind december, half januari weer helemaal in hun oude staat en functioneren hersteld zijn.

Stella schreef vanuit Vijayawada: "Chiguru is ook overstroomd. We zijn daar al wezen kijken. Het water is al wel terug gezakt maar heeft overal een enorme laag modder achtergelaten. Er wordt nu druk aan gewerkt om alles moddervrij te maken maar alle schriftjes, boeken, computers etc. zijn allemaal niet meer bruikbaar door de laag modder, echt heel erg. Gelukkig waren de kinderen van het project al geëvacueerd voordat het water er helemaal was."

Bagunawa

door Mark Bos

Indiase beschaving

In mijn columns heb ik tot nu toe niet onder stoelen of banken gestoken dat ik gek ben op India. Nu ik sinds twee jaar ook samen met een Indiase vrouw ben, lijkt ik helemaal wel India-junk. Dat betekent overigens niet, wat sommige mensen denken als ik enthousiast praat over chaos op straat en bollywood films, dat ik niet gek ben op Nederland. Integendeel, ik hou heel veel van dit redelijk overzichtelijke, vrije kleine land.

Maar er moet me wel iets van het hart. Sinds mijn vriendin een tijdje in Nederland is, merk ik ook een andere kant van de Hollandse beschaving.

In eerste instantie zijn Nederlanders over het algemeen heel openhartig, vriendelijk en geïnteresseerd in mensen die van buiten ons land komen. We vertellen dan trots over hoe goed zaken hier geregeld zijn, en hoe welkom iedereen hier is, van welke afkomst, geaardheid, geloof of kleur dan ook.

Maar deze trots gaat ook vaak samen met een diepgeworteld geloof dat mensen het aan de andere kant van de wereld toch echt minder goed geregeld hebben. Andere landen zien we over het algemeen als minder ontwikkeld, rommeliger, met meer problemen, etc. Niet voor niets zien we bijna heel Afrika, Azië en Zuid-Amerika als 'ontwikkelingslanden'. Ze zijn er nog niet, maar als ze goed hun best doen, worden ze net als wij. De gemiddelde Nederlander voelt zich, hoe open-minded hij ook mag zijn, toch superieur ten opzichte van het overgrote deel van de wereld.

En natuurlijk, we kunnen niet ontkennen dat we het hier goed hebben. Maar dat is wel goed op onze manier. Bijvoorbeeld: Wij houden van vrijheid. En samen zijn is dan al gauw lastig, want het tast die vrijheid meteen aan. Dus, onze bejaarde medemens laten we daarom zo lang mogelijk alleen leven. In een tehuis bijvoorbeeld.

Als ik dit vertel in India, wordt er vaak een beetje gelachen. Sommige Indiërs vinden het zelfs een beetje zielig. Dat we nog steeds niet snappen dat families nou eenmaal voor elkaar horen te zorgen. En dat dat ook vaak heel makkelijk en fijn is!

Nee, wij hoeven hier niet net als zij daar te doen. Je ouders in huis nemen is nogal wat, en dat zouden veel Nederlandse ouders ook helemaal niet willen. Maar net zo min wij gebruiken van hen zouden willen overnemen, zo hebben mensen waar dan ook ter wereld net zoveel moeite met onze leefwijzen. En dat vinden we hier in het Westen een stuk minder makkelijk te verteren. Want we geloven nog maar al te graag dat wij het waren die daar de beschaving brachten.

En dat terwijl in India 2500 jaar geleden al aan sterrenkunde en wiskunde gedaan werd, terwijl wij hier nog in berenvellen door de modder liepen. Had Engeland maar meer van India geleerd toen ze daar de specerijen ophaalden in de 17de eeuw, in plaats van hen te dwingen van ons te leren. Dan was India nu vast geen ontwikkelingsland geweest.

Van de penningmeester

door Eric Bontenbal

Automatische overschrijving

Sinds enige tijd is het voor ons mogelijk om betalingen te ontvangen door middel van een automatische overschrijving na machtiging. Daarvoor kunt u een formulier invullen en ondertekenen waarna wij gemachtigd zijn om het door u ingevulde bedrag op een bepaalde datum af te schrijven. De meeste van onze donateurs die regelmatig geld overmaken doen dat al door een eigen bankopdracht. Wilt u ons echter machtigen om een bedrag eenmalig of periodiek van uw bankrekening af te schrijven, dan kunt u dit formulier gebruiken.

Bijgaand bij deze nieuwsbrief vindt u zo'n formulier. U kunt dit indien gewenst zelf gebruiken of iemand in uw omgeving attenderen op onze stichting en daarbij dit formulier doorgeven.

Kaartenactie

De kaartenactie heeft tot nu toe een bedrag opgeleverd van maar liefst € 826,11!

Uw bijdrage voor de Overstroming

Onze berichtgeving per email met betrekking tot de overstroming van Chiguru en elders begin oktober heeft tot nu toe een bedrag opgeleverd van precies € 1000. Ook daar zijn wij zeer dankbaar voor.

Wij wensen u allen een heel plezierig kerstfeest toe en een heel gelukkig nieuwjaar!

Het bestuur van Stichting Vrienden van Navajeevan, Eric, Ilona, Hanneke, Chrisje en Heidi

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 023 5382269 / 06 53581543
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal

Vrienden van Navajeevan

MACHTIGING INCASSO ALGEMEEN

Ondergetekende verleent hierbij een algemene machtiging aan:

Naam organisatie: Stichting Vrienden van Navajeevan
Adres: Vlugthovenstraat 2
Postcode: 2071 AX
Woonplaats: Santpoort Noord
Rekeningnummer: 9155840

om een bedrag van €..... van zijn/haar bankrekening af te schrijven wegens:

.....

Afschrijving zal eenmalig plaatsvinden op of rond (datum):

Afschrijving zal periodiek plaatsvinden op of rond de 10e dag van de maand/kwartaal/jaar *

Ondergetekende is bekend met het feit dat, indien hij/zij niet akkoord is met de afschrijving, hij/zij binnen 30 dagen bij zijn/haar bankkantoor opdracht kan geven het bedrag terug te laten boeken.

Bankrekening:

Naam en voorletters:

Handtekening:

Datum:

Stuur of overhandig deze machtiging aan:

Stichting Vrienden van Navajeevan
Vlugthovenstraat 2
2071 AX Santpoort Noord

*doorhalen wat niet van toepassing is